

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 725/06
25.05.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Vlaste Jovanović, Jelene Borovac, mr Ljubice Jeremić i Biljane Dragojević, članova veća, u parnici tužilje AA, koju zastupa AB, protiv tuženog "BB", koga zastupa punomoćnik BA, advokat, radi poništaja rešenja odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž. br. 1560/05 od 8.12.2005. godine, u sednici održanoj 25.5.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

USVAJA SE revizija tuženog i PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Novom Sadu Gž. br. 1560/05 od 8.12.2005. godine u stavu prvom izreke tako što se POTVRĐUJE presuda Opštinskog suda u Titelu P. br. 168/04 od 17.1.2005. godine u delu u kojem je odbijen tužbeni zahtev tužilje da se poništi rešenje v.d. direktora tuženog br. 281 iz 2004. godine i tuženi obaveže da je vrati na rad, a žalba tužilje u odnosu na ovaj deo odbija kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

. Presudom Opštinskog suda u Titelu P. br. 168/04 od 17.1.2005. godine stavom prvim izreke tužbeni zahtev koji glasi "tužbeni zahtev tužioca usvaja se u celosti i poništava se kao nezakonito rešenje v.d. direktora tuženog br. 281 iz 2004. godine, obavezuje se tuženi da tužioca vrati na rad i da tužiocu isplati naknadu štete u visini izgubljene zarade i drugih primanja koja mu pripadaju po zakonu, opštem aktu ili ugovoru o radu i uplati doprinosa za obavezno socijalno osiguranje, kao i da naknadi troškove postupka sve u roku od 15 dana pod pretnjom prinudnog izvršenja" sud odbija. Stavom drugim izreke obavezan je tužilac da naknadi parnične troškove tuženom u iznosu od 13.500,00 dinara u roku od 15 dana pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu Gž. br. 1560/05 od 8.12.2005. godine žalbe tužilje i tuženog se usvajaju a presuda Opštinskog suda u Titelu P. br. 168/04 od 17.1.2005. godine preinačuje tako što se delimično usvaja tužbeni zahtev tužilje i poništava se rešenje v.d. direktora tuženog br. 281 iz 2004. godine i obavezuje tuženi da vrati tužilju na rad, dok se u preostalom delu presuda ukida i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Protiv pravnosnažne presude Okružnog suda u Novom Sadu u delu u kojem je usvojen tužbeni zahtev tužilje i poništeno rešenje v.d. direktora tuženog br. 281 iz 2004. godine i tuženi obavezan da vrati tužilju na rad u zakonskom roku izjavio je reviziju tuženi zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. ranije važećeg Zakona o parničnom postupku koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 1. i 4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS" br. 125/04), Vrhovni sud je našao da je revizija osnovana.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilja AA, po zanimanju trgovac, kod tuženog je radila duže od 27 godina na radnom mestu trgovca i zamenika poslovođe. Međutim, zbog ekonomskih teškoća i otežanih uslova poslovanja tuženi je sa "VV" zaključio sporazum o preuzimanju radnika i o zakupu poslovnih prostorija, prodavnica tuženog, na određeno vreme, period od pet godina. Istim je definisan status zaposlenih na takav način da radnici kod zakupca zasnivaju radni odnos za vreme važenja ugovora o zakupu, a da im radni odnos kod tuženog miruje za to vreme i pravo da se po isteku roka zakupa vrate u radni odnos kod tuženog.

Sa ovih razloga tužilji je ponuđeno zaključenje ugovora o radu pod izmenjenim uslovima br. 248 od 7.10.2004. godine i aneks ugovora o radu br. 01/04 uručeni 8.10.2004. godine. Prema sadržini ponude i aneksa br. 01/04 ugovora o radu tužilji je ponuđeno da zbog činjenice da je poslodavac usled ekonomskih teškoća izdao u zakup svoj objekat "GG", u kojem je zaposleni - tužilja obavljala poslove prodavca, u saradnji sa zakupcem navedenog poslovnog objekta "VV", zaposlenje sa punim radnim vremenom, kod tog poslodavca, zakupca objekta. Ponuđeno je da radni odnos kod tuženog miruje za svo vreme trajanja rada kod novog poslodavca, kao i da po isteku roka zakupa tužilja ima pravo da se vrati na rad kod poslodavca "BB". Međutim, tužilja aneks ugovora nije potpisala a nije postupila ni po rešenju tuženog br. 275 od 13.10.2004. godine kojim je privremeno raspoređena na rad kod drugog poslodavca, tako što će u periodu od 15.10.2004. godine do 15.10.2007. godine obavljati poslove i radne zadatke trgovca u "DD", kod poslodavca "VV". Zato je, v.d. direktor tuženog pod brojem 281 u oktobru 2004. godine na osnovu člana 103. i 120. Zakona o radu doneo rešenje o otkazivanju ugovora o radu tužilji AA, zbog odbijanja potpisivanja ponuđenog ugovora o radu pod izmenjenim uslovima.

Ohzirom na prednie Onštinski sud zaključuje da je sporno rešenje tuženog br. 281 zakonito ier poslodavac u

Obzirom na prednje Opštinski sud zaključuje da je sporno rešenje tuženog br. 281 zakonom jer poslodavac u ovakvom slučaju može zaposlenom ponuditi zaključivanje ugovora o radu pod izmenjenim uslovima saglasno članu 103. Zakona o radu kojim će urediti pravo zaposlenog na mirovanje radnog odnosa za vreme rada kod poslodavca sa kojim je zaključen ugovor o zakupu i da nakon isteka ugovora o zakupu ima pravo da se vrati na rad kod poslodavca pa zato odbija tužbeni zahtev tužilje za poništaj istog.

Međutim, Okružni sud pobijanom presudom preinačuje presudu Opštinskog suda tako što usvaja tužbeni zahtev tužilje i poništava rešenje v.d. direktora tuženog br. 281 iz 2004. godine i obavezuje tuženog da vrati tužilju na rad. Okružni sud zaključuje da nije bilo zakonskih osnova da protiv njene volje tužilja bude upućena na rad kod drugog poslodavca.

Obzirom na prednje, Vrhovni sud nalazi da je pravilan zaključak Opštinskog suda da u ovakvoj činjeničnoj situaciji tuženi ima zakonskih uslova upravo da ponudi tužilji rad kod drugog poslodavca i ugovor pod izmenjenim uslovima. Naime, nerentabilnost u poslovanju i nemogućnost poslodavca da zaposlenima obezbedi posao kojim bi ostvarili pravo na rad i zaradu koja im po tom osnovu pripada, mogu se smatrati opravdanim razlozima u smislu člana 103. Zakona o radu, a upućivanje na rad kod drugog poslodavca kao izmenjeni uslovi koji opravdavaju zaključenje novog ugovora o radu pod ovim uslovima. Zato je tužilji od strane tuženog pravilno otkazan ugovor o radu s pozivom na odredbe člana 103. Zakona o radu koji propisuje da poslodavac može da ponudi zaposlenom zaključivanje ugovora o radu pod izmenjenim okolnostima samo iz opravdanih razloga, a da se zaposlenom koji odbije da zaključi ugovor o radu pod ovim uslovima, može otkazati ugovor o radu. Kako nerentabilnost u poslovanju i nemogućnost poslodavca da svojim zaposlenima obezbedi posao kojim bi ostvarili pravo na rad i zaradu koja im po tom osnovu pripada, se smatraju opravdanim razlozima u smislu navedene zakonske odredbe, a rad kod drugog poslodavca, izmenjenim uslovima koji su ponuđeni tužilji novim ugovorom o radu, to odbijanje tužilje da zaključi ugovor o radu kojim joj se obezbeđuje ostvarivanje njenih osnovnih prava iz radnog odnosa, prvenstveno pravo na rad i zaradu po osnovu tog rada, sa pravom na mirovanje radnog odnosa za vreme rada kod poslodavca sa kojim je zaključen ugovor o zakupu i pravom da se po isteku određenog roka vrati na rad kod tog poslodavca, stekli su se uslovi za otkaz ugovora o radu na osnovu člana 103. Zakona o radu, kako je to pravilno ocenio Opštinski sud.

Zato je Vrhovni sud u smislu člana 395. stav 1. ZPP, usvojio reviziju tuženog i odlučio kao u izreci presude.

Predsednik veća - sudija

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

OK